

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Ion Guzun, Elena Covalenco, Liliana Catan, Iurie Diaconu,

juducând în ședință, fără participarea părților, recursul ordinar prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2016, declarat de inculpatul

Cocier Sergiu Iurie, nascut la 25 martie 1987, domiciliat în or. Strășeni, str. Cartier Locativ nr. 2 ap. 20.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 02.11.2012 - 18.12.2015;

instanța de apel: 28.01.2016 - 22.04.2016;

instanța de recurs: 11.07.2016 - 15.11.2016.

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 18 decembrie 2015, a fost încetat procesul penal pornit în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, în redacția din 30.06.2005, în privința lui Cocier Sergiu, în legătură cu existența altor circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

2. Pentru pronunțarea sentinței în cauză, instanța de fond a constatat că, inculpatul Cocier Sergiu este învinuit pe faptul că deținând în baza ordinului MAI nr. 72-Ef din 19.03.2010, funcția de Inspector superior al secției poliției criminale al CPR Strășeni, fiind în virtutea prevederilor art. 123 Cod penal, persoană cu funcție de răspundere, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova; art. 12-15 din Legea Republicii Moldova nr. 416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la Poliție”; lit. a), b) pct.16 din Codul de Etică și Deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10.05.2006;

regulilor de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne, aprobate prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 1275 din 15.02.1993 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și Legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță nu s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a comis un act de tortură în privința lui Picicur Evghenii și Anton Ion, în următoarele circumstanțe.

Potrivit rechizitoriului, la 16 iunie 2011, aproximativ la orele 14:00-15:00, Cocier Sergiu având scopul obținerii în mod ilegal a informațiilor vizând descoperirea unei infracțiuni de sustragere a bunurilor de la domiciliul lui Burducov Evghenii, caz care nu era înregistrat la organele de drept în modul stabilit de lege, s-a deplasat împreună cu ultimul la o construcție situată în centrul or. Strășeni, unde activau Picicur Evghenii și Anton Ion și le-a solicitat acestora să-l urmeze la sectorul de poliție din or. Strășeni.

În timp ce se afla în biroul de serviciu nr. 10 al Comisariatului de Poliție Strășeni, amplasat în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 181, Cocier Sergiu a manifestat comportament violent față de Anton Ion exprimat prin presiune psihică, solicitând ca numitul să-și recunoască vina în comiterea infracțiunii imputate și să declare împotriva sa, apoi neobținând rezultatul scontat i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnul în regiunea laterală a toracelui și cu o carte peste cap, cu o riglă metalică peste degetele mâinilor pe care în prealabil i-a ordonat să le pună pe masă. După care, i-a ordonat victimei de a se stabili în poziție semi așezată cu mâinile întinse în față și l-a lovit din nou cu pumnii peste diferite părți ale corpului, astfel cauzându-i suferințe puternice fizice și psihice.

Tot el, Cocier Sergiu, în aceeași zi, în același local, urmărind același scop, intenționat i-a aplicat lui Picicur Evghenii aproximativ 3-4 lovituri cu mâna peste cap, după care ordonându-i să se poziționeze pe genunchi cu mâinile întinse, i-a aplicat lovituri cu o riglă metalică peste mâini, aproximativ 4-5 lovituri cu pumnii peste regiunea laterală a toracelui provocându-i și acestuia dureri, suferințe fizice și psihice puternice.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2879/D din 28.10.2011, la Picicur Evghenii s-a stabilit traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală asociat cu sindrom hipertensiune intra craniană și asteno-vegetativ, cefalee cronică post-traumatică evoluție trenantă, ceea ce se califică ca vătămare corporală ușoară.

3. Împotriva sentinței au declarat apel procurorii în procuratura raionului Strășeni, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cocier Sergiu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 309¹ alin. (1) Cod penal, la o pedeapsă sub formă de 3 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele de drept pe un termen de 3 ani, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită să fie suspendată pe un termen de probațiune de 2 ani cu obligarea acestuia să acorde o susținere materială victimelor.

În susținerea apelului au invocat că, sentința contestată este ilegală, procesul penal fiind încetat greșit pe motiv că ar exista o cauză de înlăturare a răspunderii penale, deoarece, în cadrul urmăririi penale s-a constatat că, prin acțiunile sale intenționate Cocier Sergiu a comis infracțiunea de tortură, fapt demonstrat integral prin declarațiile părților vătămate Picicur Evghenii și Anton Ion, declarațiile martorului Burducov Evghenii, precum și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 2879/D din 28.10.2011, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11.08.2011, procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.02.2012, informația privind apelurile de intrare și ieșire efectuate de pe telefonul mobil cu nr. 0695388837 efectuate de pe 01.06.2011 până la 24.10.2011, raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 626 din 29.08.2014.

Mai mult, au indicat că, pretinsa motivație a instanței de fond precum că la faza urmăririi penale a fost încălcat „*principiul non bis in idem*”, în contextul art. 22, art. 287 Cod de procedură penală și art. 4 a. Protocolului nr. 7 CEDO, a Hotărârii Curții Constituționale nr. 26 din 23.11.2010, este greșită, întrucât nu este relevantă la caz, deoarece inculpatul a cunoscut despre existența cauzei penale pornite pe faptele de tortură, fiind recunoscut în calitate de bănuit la data de 17.08.2011, cu atât mai mult că, ulterior au fost adoptate și alte soluții cum sunt scoaterea lui Cocier Sergiu de sub urmărire penală, dar și reluarea urmăririi penale în privința acestuia, soluții, care la acea etapă fiind cunoscute acestuia nu au fost contestate în modul și termenul stabilit.

Totodată, au menționat că, concluzia instanței potrivit căreia, Cocier Sergiu în urma acestor soluții a suportat o stare de incertitudine și hârțuire din partea organul

de urmărire penală, este una absolut neîntemeiată care contravine art. 1 alin. (2) Cod de procedură penală.

3.1. Nefiind de acord cu sentința, au declarat apel partea vătămată, Picicur Evghenii și avocatul său, Mîrzîncu Aurelia, prin care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Cocier Sergiu să fi recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă mai aspră în limita sancțiunii normei de condamnare, totodată, solicită încasarea din contul inculpatului Cocier Sergiu în beneficiul părții vătămate, a cheltuielilor de judecată legate de asistența juridică.

În susținerea solicitărilor sale, apelanții au remarcat examinarea unilaterală a cauzei, lipsa unei expuneri motivate asupra argumentelor părților vătămate expuse atât la urmărirea penală cât și în instanța de judecată, dar și nerespectarea principiilor generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți, circumstanță care constituie temei de casare a sentinței pronunțate.

Astfel, apelanții au indicat că, instanța de fond ilegal a constatat că ordonanța procurorului raionului Strășeni, Rață Alexandru din 08.02.2012 privind anularea ordonanței din 26.08.2011 de scoatere a lui Cocier Sergiu de sub urmărirea penală, a fost adoptată contrar prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, deoarece procurorul Pruteanu Elena nu a examinat minuțios circumstanțele cauzei, a emis o ordonanță nemotivată de scoatere a bănuitului de sub urmărirea penală și consideră că, raportul de expertiză medico-legală din 28.10.2011 nr.2879/D constituie o circumstanță nou descoperită, care a apărut după emiterea ordonanței din 26.08.2011 și care afectează ordonanța emisă de procurorul Pruteanu Elena, lucru care după părerea sa denotă că, ordonanța procurorului raionului Strășeni, Rață Alexandru din 08.02.2012 privind anularea ordonanței din 26.08.2011 de scoatere a bănuitului Cocier Sergiu de sub urmărirea penală este una legală.

Concomitent apelanții au susținut că, instanța de fond a omis faptul că prin acțiunile sale violente inculpatul a cauzat părții vătămate o daună morală, care s-a manifestat prin stare de stres, frustrare, precum și stare permanentă de depresie, ceea ce a generat scăderea capacității de concentrare și se răsfrânge asupra rezultatelor muncii.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2016, au fost admise apelurile declarate de către procurori, partea vătămată, Picicur Evghenii și avocatul acesteia, Mîrzîncu Aurelia, casată sentința Judecătoriei Strășeni din 18 decembrie 2015, și pronunțată o nouă hotărâre potrivit căreia:

- Cocier Sergiu Iurie a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) Cod penal, în redacția din 30.06.2005, și în baza acestei Legi i s-a numit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis, cu privare de dreptul de a ocupa funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 2 ani.

În temeiul art. 90 Cod penal, în privința lui Cocier Sergiu a fost suspendată condiționat executarea pedepsei pe un termen de probațiune de 1 an, dacă în acest termen inculpatul nu va comite o nouă infracțiune și prin comportament adecvat și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

S-a dispus încasarea de la Cocier Sergiu Iurie în beneficiul părții vătămate Picicur Evghenii cheltuieli de judecată în suma de 2 000 lei.

4.1. În motivarea deciziei, instanța de apel a constatat că, *inculpatul Cocier Sergiu, deținând în baza ordinului MAI nr. 72-Ef din 19.03.2010, funcția de Inspector superior al secției poliției criminale al CPR Strășeni și conform prevederilor art. 123 CP, fiind persoană cu funcție de răspundere, contrar art. 3 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale adoptată la Roma la 04.11.1950, la care Republica Moldova a aderat la 12.09.1997; art. 24 alin. (2) din Constituția Republicii Moldova; art. 12-15 din Legea Republicii Moldova nr. 416-XII din 18.12.1990 „Cu privire la Poliție”; lit. a), b) pct.16 din Codul de Etică și Deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 481 din 10.05.2006; regulilor de aplicare a mijloacelor speciale de către colaboratorii organelor de interne și militarii trupelor de carabinieri ale Ministerului Afacerilor Interne, aprobate prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr. 1275 din 15.02.1993 și atribuțiilor funcționale stipulate în fișa postului a funcției deținute, care îl obligau să nu supună pe nimeni la torturi, să nu aplice forța fizică, decât pentru curmarea infracțiunilor, pentru înfrângerea rezistenței opuse cerințelor legale, dacă metodele nonviolente nu asigură îndeplinirea obligațiilor ce le revin, să respecte Constituția și Legile Republicii Moldova, să nu aplice acte de tortură, tratamente sau pedepse inumane sau degradante, în orice circumstanță nu s-ar afla, să nu recurgă la forță cu excepția cazurilor de necesitate absolută și numai în măsura necesară atingerii unui obiectiv legitim, a comis un act de tortură în privința lui Picicur Evghenii și Anton Ion în următoarele circumstanțe.*

La 16 noiembrie 2011, aproximativ la orele 14:00-15:00, Cocier Sergiu având scopul obținerii în mod ilegal a informațiilor vizând descoperirea unei presupuse infracțiuni de sustragere a bunurilor de la domiciliul lui Burducov Evghenii, caz care nu era înregistrat la organele de drept în modul stabilit de lege, s-a deplasat împreună cu ultimul la o construcție

situată în centrul or. Strășeni, unde activa Picicur Evghenii și Anton Ion și le-a solicitat acestora să-l urmeze la sectorul de poliție din or. Strășeni.

În timp ce se afla în biroul de serviciu nr. 10 al Comisariatului de Poliție Strășeni, amplasat în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 181, Cocier Sergiu a manifestat comportament violent față de Anton Ion exprimat prin presiune psihică, solicitând ca numitul să-și recunoască vina în comiterea infracțiunii imputate și să declare împotriva sa, apoi neobținând rezultatul dorit, i-a aplicat acestuia mai multe lovituri cu pumnul în regiunea laterală a toracelui și cu o carte peste cap, cu o riglă metalică peste degetele mâinilor pe care în prealabil i-a ordonat să le pună pe masă. După care, i-a ordonat victimei de a se stabili în poziție semi așezată cu mâinile întinse în față și l-a lovit din nou cu pumnii peste diferite părți ale corpului, astfel cauzându-i suferințe puternice fizice și psihice.

Tot el, Cocier Sergiu, în aceeași zi, în același local, urmărind același scop, intenționat i-a aplicat lui Picicur Evghenii circa 3-4 lovituri cu mâna peste cap, după care ordonându-i să se poziționeze pe genunchi cu mâinile întinse, i-a aplicat lovituri cu o riglă metalică peste mâini, aproximativ 4-5 lovituri cu pumnii peste regiunea laterală a toracelui provocându-i și acestuia dureri, suferințe fizice și psihice puternice.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 2879/D din 28.10.2011, la cet. Picicur Evghenii s-a stabilit traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală asociat cu sindrom hipertensiune intra craniană și asteno-vegetativ, cefalee cronică post-traumatică evoluție trenantă, ceea ce se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, instanța de apel a indicat că, chiar dacă inculpatul Cocier Sergiu, nu și-a recunoscut vina, aceasta a fost dovedită și prin următoarele probe, verificate și în ședința instanței de apel:

- declarațiile inculpatului Cocier Sergiu;
- declarațiile părților vătămate Picicur Evghenii, Anton Ion;
- declarațiile martorului Burducov Evghenii;
- raportul de expertiză medico-legală nr. 2879/D din 28.10.2011 (Vol. I, f.d. 106-107);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 11.08.2011 (Vol. I, f.d. 56);
- procesul-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 28.02.2012 (Vol. I, f.d. 54);
- informația privind apelurile de intrare și ieșire efectuate de pe telefonul mobil cu nr. 0695388837 efectuate de pe 01.06.2011 până la 24.10.2011 (Vol. I, f.d. 69-101);

- raportul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 626 din 29.08.2014 (vol. II, f.d. 43-45).

Reieșind din materialele cauzei penale, instanța de apel cercetând totalitatea probelor administrate de către organul de urmărire penală, prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al concludenței, veridicității și pertinentei lor, a conchis că, Cocier Sergiu a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 309¹ alin. (1) Cod penal (în redacția din 30.06.2005) și anume după indicii calificativi de tortură, adică provocarea în mod intenționat a unor dureri și suferințe puternice fizice și psihice unor persoane cu scopul de a obține informații și mărturisi, precum și de a le pedepsei pentru niște acte presupuse a fi comise de către ele, de a le intimida și de a face presiuni asupra lor, dureri și suferințe care au fost provocate de către o persoană cu funcție de răspundere.

Astfel, instanța de apel a indicat că, Cocier Sergiu fiind numit în funcție de inspector superior a CPR Strășeni, avea statut de persoană cu funcție de răspundere.

Respectiv, în contextul nerecunoașterii vinovăției de către inculpatul Cocier Sergiu, a conchis că, aceste declarații sunt contradictorii circumstanțelor stabilite pe parcursul cercetării judecătorești, fiind stabilit clar din declarațiile părților vătămate Picicur Evghenii și Anton Ion că la 16 iunie 2011, aproximativ la orele 14:00-15:00, Cocier Sergiu împreună cu Buducov Evghenii s-au deplasat la construcția, unde activau ultimii, aceasta fiind situată în centrul or. Strășeni, și le-a cerut acestora să-i urmeze la sectorul de poliție din or. Strășeni, amplasat în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 181.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, declarațiile martorului Burducov Evghenii în parte ce ține precum că acesta nu ține minte dacă Picicur Evghenii și Anton Ion ar fi fost în incinta Comisariatului (Inspectoratului) de Poliție Strășeni și că nu l-ar fi cunoscut pe inculpatul Cocier Sergiu, sunt neclare, or, anume părțile vătămate au relatat faptul că acesta împreună cu inculpatul au venit la locul lor de serviciu și i-au luat la poliție pentru audieri, cu toate că nu era înregistrată în Registrul de evidență al sesizărilor despre infracțiuni al Comisariatului (Inspectoratului) de Poliție Strășeni o careva plângere depusă de către Burducov Evghenii, anume părțile vătămate au accentuat faptul că, Burducov Evghenii a rămas afară pentru a fuma, iar aceștia au intrat în biroul de serviciu al inculpatului.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Cocier Sergiu și a martorului Burducov Evghenii, sub aspectul faptului că, acestea contravin declarațiilor părților vătămate, ultimii fiind audiați sub jurământ, cu atât mai mult potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie nr. 626 din 29.08.2014,

prin care s-a constatat că, partea vătămată Picicur Evghenii este capabilă să aprecieze corect situația de supunere actelor de tortură, tratament inuman și degradant. Partea vătămată, Picicur Evghenii, este capabilă să depună declarații veridice. La partea vătămată Picicur Evghenii nu s-a depistat semne de sugestibilitate exagerarea celor percepute și tendințe spre fantezie. Nu se depistează la partea vătămată Picicur Evghenii careva particularități psihologice care ar putea provoca incapacitatea de a percepe incorect semnificația incidentului. Partea vătămată Picicur Evghenii este capabil, să perceapă just împrejurările și să facă declarații despre ele. Gradul de dezvoltare intelectuală al părții vătămate Picicur Evghenii, corespunde vârstei și studiilor obținute. Partea vătămata, Picicur Evghenii, prezintă careva consecințe ale traumei psihologice, în rezultatul acțiunilor violente, care sunt redată prin starea de depresie, emotivitate crescută, scăderea capacității de concentrare și de productivitate a muncii. În baza celor expuse, comisia de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie a conchis că, Picicur Evghenii de maladii psihice cronice nu suferea în perioada săvârșirii infracțiunii, victima a cărei este Picicur Evghenii tulburări psihice temporare de intensitate psihică nu manifesta, putea înțelege și recepționa caracterul și semnificația acțiunilor îndreptate asupra sa și le poate reda.

Concomitent, instanța de apel a indicat că, părțile vătămate au depus declarații consecvente și consecutive cu toate probele administrate la caz, aceștia relatând clar și elocvent că, în momentul când au ajuns în Comisariatului (Inspectoratului) de Poliție Strășeni, aceștia nefiind înregistrați în mod corespunzător în registrul de intrare în instituție de stat, s-au urcat la etajul 2 al clădirii și au intrat în biroul aflat pe partea stângă. În birou, au intrat Cocier Sergiu Iurie, Picicur Evghenii și Anton Ion. Burdakov Evghenii a rămas în coridor, la balcon, la rugămintea colaboratorului de poliție Cocier Sergiu. După ce ambilor li s-a spus să scoată și să pună pe masă tot ce au în buzunar, Cocier Sergiu a dat indicație lui Picicur Evghenii să aștepte în coridor, în timp ce Anton Ion a rămas în biroul polițistului.

Astfel, instanța de apel a considerat ca demonstrat pe deplin și incontestabil faptul că, Cocier Sergiu, fiind în funcție de răspundere și având scopul obținerii în mod ilegal a informațiilor vizând descoperirea unei infracțiuni de sustragere a bunurilor de la domiciliul lui Burdakov Evghenii, a aplicat violență psihică și fizică față de Anton Ion, acesta fiind lovit cu pumnii de mai multe ori sub coaste, apoi a fost lovit o carte groasă de aproximativ 5 cm, în cap. În tot acest răstimp, partea vătămată era cu picioarele îndoite și mâinile întinse. De asemenea a fost lovit și cu riglă de culoare sură, de metal.

Afirmațiile părții vătămate Anton Ion privind aplicarea acțiunilor de tortură față de el, de către inculpatul Cocier Sergiu sunt confirmate pe deplin prin declarațiile părții vătămate Picicur Evghenii, care a relatat că, fiind în coridor, a auzit aproximativ după 5 minute după ce a rămas Anton Ion în biroul cu Cocier Sergiu un zgomot de lovituri și strigăte, după care a auzit cum ușa a fost încuiată și se auzeau lovituri. Peste aproximativ 20 minute ușa a fost descuiată, a ieșit Anton Ion lăcrimând, comunicându-i că a fost bătut.

Totodată, partea vătămată, Anton Ion, a declarat că, aflându-se în coridorul Comisariatului Strășeni a auzit cum Cocier Sergiu a început să-l lovească pe Picicur Evghenii și anume se auzea cum Picicur Evghenii striga din birou.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 2879/D din 28.10.2011, la partea vătămată Picicur Evghenii s-a stabilit traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală asociat cu sindrom hipertensiune intra craniană și asteno-vegetativ, cefalee cronică post-traumatică evoluție trenantă, ceea ce se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, instanța de apel a menționat că, inculpatul Cocier Sergiu, fiind persoană cu funcție de răspundere, nici nu a verificat și nu a înregistrat în registrul cu privire la sesizarea despre infracțiuni al Comisariatului (Inspectoratului) de Poliție Strășeni, plângerea lui Burducov Evghenii privind sustragerea notebook-ului de la domiciliul acestuia la 13.06.2011, însă a întreprins măsuri ilegale, în baza relațiilor de cunoștință și prietenie cu Burducov Evghenii, acționând contrar fișei de post și legislației în vigoare, manifestând un comportament violent față de Anton Ion și Picicur Evghenii exprimat prin constrângerea psihică și fizică, cu solicitarea ca ultimii să recunoască vina în comiterea sustragerii notebook-ului de la domiciliul lui Burducov Evghenii.

Instanța de apel a menționat că, declarațiile martorului Burducov Evghenii au fost modificate atât la etapa urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești. Totuși, instanța de apel a luat în considerare declarațiile acestuia date în cadrul urmăririi penale, deoarece acestea vin în coroborare cu ansamblul probelor administrate în respectiva cauză penală și care a indicat că, s-a întâlnit cu un cunoscut de al său pe nume Sergiu și i-a povestit că i-a fost sustras notebook-ul de culoare neagră, de model „Toshiba”. Tot, polițistul Sergiu i-a comunicat ca Burducov Evghenii să nu scrie cerere, pentru că el va clarifica situația.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Burducov Evghenii date în cadrul ședinței instanței de fond unde a menționat că, nu-l cunoaște pe inculpat, nu ține minte cu cine a vorbit la comisariat, nu ține minte să fi fost cu un

oarecare Sergiu la construcții, nu ține minte să fi fost la comisariat Picicur Evghenii și Anton Ion.

Aceste declarațiile au fost combătute prin însăși declarațiile martorului Burducov Evghenii date în cadrul urmăririi penale care a relatat că, s-a întâlnit Sergiu și au plecat amândoi la construcția unde lucrau Picicur Evghenii și Anton Ion. Împreună au plecat la comisariatul de poliție, la etajul doi, biroul nr.10, unde Sergiu a spus să se ducă să fumeze. Peste 10 minute când s-a întors la birou, Picicur Evghenii și Anton Ion au ieșit din birou, fiind ambii plânși și i-au comunicat că, Sergiu i-a bătut.

Mai mult, instanța de apel indică că, dovadă că inculpatul Cocier Sergiu a aplicat tortură față de părțile vătămate servesc procesele-verbale de recunoaștere după fotografie din data de 11 august 2011 și din 28 februarie 2012, conform căruia atât Picicur Evghenii cât și Anton Ion, l-au recunoscut în cadrul urmăririi penale pe Cocier Sergiu ca pe persoana care i-a maltratat.

Astfel, instanța de apel a apreciat critic declarațiile inculpatului Cocier Sergiu care a susținut că în perioada când i se impută acestuia fapta infracțională de tortură asupra părților vătămate, acesta se afla la sport, adică mai exact după ora 13:00, a plecat pe teren să joace fotbal cu colegii săi, iar a ajuns la serviciu deja după ora 17:00. În acest sens, declarațiile inculpatului au fost combătute prin proba anexată la dosarul penal de procuror și anume descifrările telefonice ridicate de organul de urmărire penală în perioada 01 iunie 2011 – 24 octombrie 2011 de la ÎM „Orange Moldova” S.A., din care reiese clar că, la d 16 iunie 2011, ora 13.00, abonatul cu nr.69538887 a primit un apel de pe alt număr, iar la aceeași dată, ora 15:18, abonatul cu nr.69538887, a efectuat un apel pe alt număr. Ambele apeluri au fost primite și efectuate din Comisariatul (Inspectoratul) de poliție Strășeni, ceea ce denotă evident că, inculpatul Cocier Sergiu în ziua de 16 iunie 2011, între orele aproximativ 13:00 – 15:30, s-a aflat în Comisariatul (Inspectoratul) de poliție Strășeni și nu cum indică ultimul.

Faptul invocat de inculpat precum că, nu ține minte ce număr de telefon a avut în cea perioadă, instanța de apel a remarcat că, abonatul cu nr.69538887 în perioada iunie 2011, aparținea anume inculpatului, ținând cont de aceia că inițial când inculpatul a dat explicație scrisă pe acest dosar, în explicație a indicat numărul său de contact – 69538887. Așadar, instanța de apel a conchis că, versiunea dată inculpatul a înaintat-o în scop de apărare și evitare inculpatului a pedepsei meritate pentru fapta infracțională comisă, acestea fiind lipsite de temei de fapt și de drept.

Astfel, instanța de apel a indicat că, inculpatul Cocier Sergiu a aplicat față de părțile vătămate Anton Ion și Picicur Evghenii constrângere psihică și fizică prin care

le-a provocat dureri fizice și psihice, fapt confirmat prin raportul de expertiză medico-legală nr. 2879/D din 28.10.2011.

Instanța de apel a indicat la capitolul soluției de încetare a procesului în legătură cu existența circumstanțelor care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală, că instanța de fond în mod eronat a apreciat situația de drept și de fapt, ca rezultat fără a ține cont de totalitatea normelor legale a dispus neîntemeiat încetarea procesului penal pe motiv că ilegal s-a dispus reluarea procesului penal.

Așadar, s-a stabilit că prin ordonanța din 17 august 2011, emisă de procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Pruteanu Elena, Cocier Sergiu a fost recunoscut în calitate de bănuț în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (2) lit. a), c) Cod penal (Vol. I, f.d. 136).

Prin ordonanța din 17 august 2011, față de Cocier Sergiu a fost aplicată măsura preventivă sub formă de obligație de nepărăsire a localității (Vol. I, f.d. 140,141).

Prin ordonanța din 26 august 2011, emisă de procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Pruteanu Elena, Cocier Sergiu a fost scos de sub urmărire penală, din lipsa elementelor infracțiunii în acțiunile acestuia (Vol. I, f.d. 141).

În ordinea examinării legalității ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a bănuțului Cocier Sergiu din 26 august 2011 și materialele cauzei penale, prin ordonanța procurorului raionului Strășeni, Rața Alexandru, din 08 februarie 2012, a fost dispusă anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Cocier Sergiu și clasarea cauzei penale nr.2011338050, adoptată la 26 august 2011 de procurorul în Procuratura raionului Strășeni, Elena Pruteanu, ca fiind neîntemeiată și ilegală, cu reluarea urmăririi penale în privința acestuia (Vol. I, f.d. 153-154).

În contextul acestor circumstanțe, instanța de apel a remarcat că, conform art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, ordonanța de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală poate fi anulată, cu reluarea urmăririi penale oricând înăuntru termenului de prescripție dacă au fost invocate fapte noi sau recent descoperite. În cazul descoperirii unui viciu fundamental în cadrul procedurii precedente, urmărirea penală poate fi reluată doar în termen de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de încetare a urmăririi penale, de clasare a cauzei penale sau de scoatere a persoanei de sub urmărire penală.

În speță, instanța de apel a constatat că, procurorul raionului Strășeni, Rața Alexandru corect și legal a dispus, prin ordonanța din 08 februarie 2012, anularea ordonanței de scoatere a lui Cocier Sergiu de sub urmărire penală în cauza penală nr.2011338050 adoptată la 26.08.2011, or, în cadrul cauzei penale nu a existat în fapt

circumstanțe care ar fi determinat adoptarea unei hotărâri de scoaterea persoanei de sub urmărire penală a lui Cocier Sergiu.

La acest capitol, instanța de apel a reținut că, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr.2879/D din 28.10.2011, s-a constatat la Picicur Evghenii traumatism craniu - cerebral închis manifestat prin comoție cerebrală asociat cu sindrom hipertensiune intra craniană și asteno-vegetativ, cefalee cronică post-traumatică evoluție trenantă, confirmată prin congestia venoasă ușoară al fundului ochiului neuniform accentuat. Leziunile stabilite au fost cauzate în rezultatul acțiunii traumatice a unui obiect contondent dur, sau la lovire de așa obiect, ce au condiționat dereglarea sănătății de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară.

Astfel, instanța de apel a constatat cu certitudine că, la data adoptării ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Cocier Sergiu, organul de urmărire penală nu dispunea de raportului de expertiză medico-legală nr.2879/D, dat fiind faptul că, acesta a fost întocmit ulterior, adică la data de 28.10.2011, după ce a fost deja adoptată ordonanța de scoatere de sub urmărire penală a lui Cocier Sergiu. Or, în cazul dat, circumstanța deja cunoscută de organul de urmărire penală după adoptarea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală a lui Cocier Sergiu, a fost calificată ca o circumstanță nouă.

Mai mult, instanța de apel a apreciat ca neîntemeiată și nejustificată opinia instanței de fond, care a făcut trimitere la ordonanța Procurorului raionului Strășeni Alexandru Rață din 08.02.2012, și anume că nu a fost adoptată în limitele art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, iar argumentul din ordonanța respectivă în care se reține că „*nu a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea unei asemenea hotărâri*” nu are suport legal, deoarece art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, a fost declarată neconstituțională prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, ceea ce duce la nulitatea acestei ordonanțe.

În acest sens, instanța de apel a reținut ca incorectă aplicarea de către instanța de fond a prevederilor Hotărârii Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, prin care art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, a fost declarată neconstituțională, or, la data comiterii faptei incriminate inculpatului Cocier Sergiu, Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 nu exista.

Mai mult ca atât, prin Hotărârea Curții Constituționale nr.12 din 14.05.2015, au fost declarate neconstituționale prevederile art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, însă aceste prevederi, în conformitate cu norma procesuală penală, acționează numai pentru hotărârile pronunțate după data intrării în vigoare a Hotărârii Curții

Constituționale nr. 12 din 14.05.2015 și nu au efecte asupra hotărârilor pronunțate până la această dată.

Conform prevederilor art.3 alin. (1) Cod de procedură penală, *„în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească”*.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, urmărirea penală a fost reluată după mai mult de 6 luni, în corespundere cu termenul prevăzut la art. 287 Cod de procedură penală, adică nu mai târziu de un an de la intrarea în vigoare a ordonanței de scoatere a persoanei de sub urmărire.

În concluzie, instanța a indicat că, procurorul corect a dispus reluarea urmăririi penale în cauza penală de învinuire a lui Cocier Sergiu și nu au avut loc careva încălcări a normelor procesuale penale.

Mai mult, instanța de apel a menționat că, la 30 octombrie 2012, procurorul a dispus respingerea cererii apărătorului Zadoinov Roman în numele învinuitului Cocier Sergiu privind încetarea urmăririi penale în cauza penală pornită în privința acestuia, această ordonanță nefiind contestată, ceea ce denotă că învinuitul și apărătorul său au fost de acord cu ordonanța procurorului.

Totodată, instanța de apel a indicat că, în prezența acestor circumstanțe se impune clar și evident că organul de urmărire penală urma să investigheze cauza în continuare, pentru a constata starea reală a lucrurilor, iar faptul invocat de către instanța de fond privind urmărirea de două ori pentru aceeași faptă este neîntemeiat, de vreme ce urmărirea penală a fost continuată în același proces penal, după anularea ordonanței de scoatere de sub urmărire penală.

În contextul dat, instanța de apel a conchis că, organul de urmărire penală a continuat procesul penal, constatând aceeași faptă infracțională stabilită inițial, iar pentru examinarea acesteia nu a fost dispusă pornirea unui alt proces penal, pentru aceeași faptă, fiind premergător procesului penal pornit inițial, ca rezultat al unor împrejurări noi stabilite la acea etapă.

Astfel, în speță organul de urmărire penală s-a condus de faptul că procesul penal are ca scop protejarea persoanei, societății și statului de infracțiuni, precum și protejarea persoanei și societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârșite, astfel ca orice persoană care a săvârșit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale și nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală și condamnată.

Cât privește latura pedepsei, instanța de apel a luat în considerație criteriile de individualizare a pedepsei penale, în baza art. 75 și art.76 Cod penal, și anume faptul că lipsesc careva circumstanțe agravante, iar în calitate de circumstanțe atenuante se evidențiază faptul că, Cocier Sergiu se caracterizează pozitiv la locul de muncă și este pentru prima dată atras la răspundere penală.

Astfel, instanța de apel a statuat că, sancțiunea art. 309¹ alin. (1) Cod penal (redacția din 30.06.2005), prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de la 2 la 5 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Așadar, instanța de apel remarcat faptul că, circumstanțele constatate în cauză sunt destule pentru a concluziona că față de inculpatul Cocier Sergiu, este posibilă numirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni, cu suspendarea executării acesteia pe un termen de probațiune de un an, luând în considerație gravitatea urmărilor infracțiunii săvârșite de inculpat, precum și motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, or, scopul prestabilit al legii penale privind corectarea și reeducarea inculpatului Cocier Sergiu, v-a fi pe deplin atins, prin stabilirea unei pedepse de închisoare și cu suspendarea acesteia pe un termen de probă, iar aplicarea unei altei pedepse mai aspre cu executare, nu este rațională și nici proporțională acțiunilor comise de către acesta.

Totodată, instanța de apel a menționat că, având în vedere că norma ce i se incriminează prevede obligatoriu și pedeapsa complementară, or, inculpatul a comis o infracțiune care prejudiciază relațiile sociale cu privire la activitatea de îndeplinire a justiției și la activitatea de contribuire la îndeplinirea justiției, sub aspectul obligației persoanei aflate în exercițiul autorității publice sau care acționează, i-a stabilit inculpatului pedeapsa complementară - *privare de dreptul de a ocupa funcții în cadrul Ministerului Afacerilor Interne pe un termen de 2 ani.*

Referitor la solicitarea avocatului Mîrzîncu Aurelia, instanța de apel a dispus încasarea din contul inculpatului Cocier Sergiu în beneficiul părții vătămate Picicur Evghenii, suma de 2 000 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare, dat fiind faptul că potrivit chitanței anexate la materialele dosarului în cadrul ședinței instanței de apel, se confirmă integral, că pentru serviciile de asistență juridică, acordate de către avocatul Mîrzîncu Aurelia, partea vătămată a achitat suma de 2 000 lei, sumă ce urmează a fi percepută din contul inculpatului.

5. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpatul Cocier Sergiu, prin care solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

Recurentul în motivarea recursului declarat, invocă faptul că, instanța de apel a încălcat principiul „*non bis in idem*”, a dat o apreciere greșită probelor prezentate de către partea apărării, iar la baza condamnării au pus declarațiile părților vătămate.

Mai mult, recurentul menționează că, instanța de apel a admis mai multe probe obținute de către organul de urmărire penală ilegal, și anume:

- prezentarea persoanei spre recunoaștere, a fost realizată contrar prevederilor legale, deoarece aceasta a fost efectuată după fotografii și nu a fost stabilită imposibilitatea prezentării inculpatului;

- a fost încălcată procedura de numire a expertizei și anume cea efectuată la 25 octombrie 2015, deoarece inculpatul a fost lipsit de posibilitatea de a adresa întrebări expertului;

- concluzia consultativă medicală din 25 octombrie 2011, este ilegală și inadmisibilă, deoarece se bazează pe raportul expertizei din 28 octombrie 2010.

Recurentul susține că, instanța de apel nu a luat în calcul neconstituționalitatea normei prin care procurorul a reluat urmărirea penală.

Totodată, recurentul indică că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și anume asupra încălcărilor de procedură și interpretarea eronată a declarațiilor martorilor.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de către inculpatul Cocier Sergiu, solicitând respingerea acestuia, cu menținerea hotărârii contestate, menționând netemeinicia cerințelor solicitate de către recurent, deoarece recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile art. 427 Cod de procedură penală.

6. Verificând argumentele invocate în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție, ajunge la concluzia că, recursul declarat urmează a fi admis din următoarele considerente:

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept, comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună menținerea hotărârii primei instanțe, când apelul a fost greșit admis.

De asemenea, instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Conform art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond. Instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor din dosar.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit, concluzionează că, la argumentarea soluției, instanța de apel a apreciat unilateral probele administrate la dosar, fără a da importanță faptului că, ordonanța procurorului din 08.02.2012, nu a corespuns prevederilor art. 287 alin. (4) Cod de procedură penală, iar argumentul din ordonanța respectivă în care se reține că, nu a existat în fapt cauza care a determinat adoptarea unei asemenea hotărâri, nu are suport legal deoarece art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, a fost declarat neconstituțional prin Hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, ceea ce duce la nulitatea acestei ordonanțe.

Mai mult, Colegiul penal lărgit conchide că, instanța de fond corect cu referire la această circumstanță, a menționat că, potrivit procesului-verbal cu privire la prezentarea materialelor urmăririi penale a inculpatului Cocier Sergiu din 30.10.2012 (f.d. 171, vol. I) se confirmă faptul că, ultimul în prezența apărătorului său a formulat cererea privind încetarea urmăririi penale în legătură cu reluarea ilegală a acesteia. La 30.10.2012, cererea a fost respinsă, fapt ce confirmă că, partea apărării a reacționat imediat și a invocat nulitatea ordonanței din 08.02.2012.

Astfel, Colegiul penal lărgit, reiterează că, este neclară poziția instanței de apel care a indicat că, prevederile cu privire la declararea unei norme neconstituționale acționează numai pentru hotărârile pronunțate după data intrării în vigoare a hotărârii Curții Constituționale și nu au efecte asupra hotărârilor pronunțate până la această, deoarece efectul declarării unei norme neconstituționale este luat în considerare atât în timpul urmăririi penale cât și al judecării cauzei. Așadar, chiar dacă ordonanța de reluare a urmăririi penale a fost emisă la 08.02.2012, iar hotărârea Curții Constituționale cu privire la declararea normei prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală - neconstituțională, la 14.05.2015, în privința inculpatului până la emiterea hotărârii menționate nu a fost pronunțată o sentință, aceasta fiind pronunțată la 18.12.2015.

Instanța de recurs consideră că, prima instanță corect a stabilit că, hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2015, privind excepția de neconstituționalitate a art. 287 alin. (1) din Codul de procedură penală, este executorie și se răsfrânge asupra tuturor organelor, astfel, hotărârea menționată este aplicabilă și speței date.

Așa cum, reluarea urmăririi penale s-a dispus în baza art. 287 Cod de procedură penală, ceea ce nu corespunde Constituției RM și nici prevederilor CEDO.

Astfel, potrivit Hotărârilor Curții constituționale nr. 26 din 23.11.2010 și nr. 12 din 14.05.2015, este inadmisibil ca în privința unei persoane care a fost deja urmărită în cadrul unui proces penal să fie reluată urmărirea penală pentru aceeași faptă, dacă nu au fost identificate noi fapte ori recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente care au afectat hotărârea respectivă.

Mai mult, instanța de recurs este de acord cu concluzia primei instanțe care susține că, din conținutul ordonanței din 08.02.2012, temeiurile care stau la baza emiterii acesteia, nu pot fi încadrate în sintagmele legale de - *fapte noi ori recent descoperite sau viciu fundamental*, motiv pentru care această ordonanță este una neîntemeiată, or aceste motive stau la baza creării unei stări de incertitudine pentru persoanele care sunt supuse acestor acțiuni procesuale.

Colegiul penal lărgit conchide că, condițiile care admit reluarea urmăririi penale prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod de procedură penală, depășesc limitele circumscrise de Convenția Europeană, constituind o derogare inadmisibilă de la prevederile art. 4 al Protocolului nr. 7, potrivit căruia nici o derogare de la prezentul articol nu este îngăduită în temeiul art. 15 CEDO. Prin urmare, statele nu sunt în drept de a institui, prin lege, alte temeiuri de redeschidere a proceselor încetate anterior.

Totodată, instanța de fond corect a indicat că, prevederile cuprinse la alin. (1) art. 287 Cod de procedură penală, în fapt acordă procurorului ierarhic superior dreptul de a relua urmărirea penală oricând și în lipsa unor temeiuri clar definite, care ar putea fi considerate judicioase în fiecare caz individual. Mai mult, norma supusă controlului constituționalității plasează persoana într-o stare de incertitudine pentru un termen nedefinit și pentru circumstanțe care pot fi invocate aleatoriu la redeschiderea cauzei penale, iar odată cu încetarea urmăririi penale, scoaterea de sub urmărire sau clasarea cauzei penale persoana urmează a dispune de certitudinea și convingerea că, nu va mai fi bănuită și urmărită penal.

Cât privește, celelalte argumente invocate de către recurent, Colegiul lărgit statuează că, acestea au făcut obiect de discuție atât în cadrul cercetării judecătorești din prima instanță cât și în instanța de apel, fiindu-le dat un răspuns argumentat, pe care instanța de recurs și-l însușește pe deplin.

Astfel, în urma celor relatate supra Colegiul penal lărgit consideră că, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu – din punct de

vedere al coroborării lor, astfel, corect ajungând la concluzia privind încetarea procesului penal în privința inculpatului Cocier Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ Cod penal, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Colegiul penal lărgit menționează că, instanța de apel la judecarea apelului a comis eroare de drept, prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția adoptată.

În consecință, conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul și stabilind prezenta temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, urmează să caseze hotărârea instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursul ordinar, declarat de către inculpatul Cocier Sergiu, casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 aprilie 2016 și menține sentința Judecătoriei Strășeni din 18 decembrie 2015, conform căreia:

Se încetează procesul penal de învinuire a lui *Cocier Sergiu Iurie*, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 309¹ alin. (1) Cod penal, deoarece există alte circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

Măsura preventivă sub formă de obligarea de a nu părăsi țara aplicată față de Cocier Sergiu încetează de drept.

Decizia este irevocabilă.

Publicată integral la **06 decembrie 2016**.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco

Liliana Catan

Iurie Diaconu